వానకారు కోయిల

- మన్నెం శారద

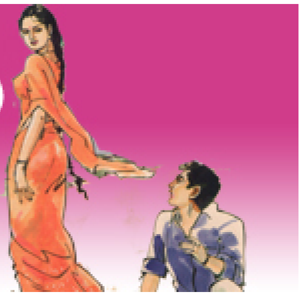

(గత సంచిక తరువాయి)

"ఎవడా మనిషి?" తోటమాలి గట్టిగా గదమాయించాడు.

గేటుముందు అంతకు ముందు అరగంట నుండి తచ్చాడుతోన్న మనిషి కాస్త ముందుకొచ్చి "చాలా ఆకలిగా వుంది. కాస్త ఏదైనా వుంటే పెట్టు" అన్నాడు జాలిగా.

"నాక్కూడా గతిలేదు. నీకేంటి యిస్తా? పో..పో" అన్నాడు మాలి నిరసనగా.

"పోనీ ఏదైనా వేలై చెప్పు చేస్తా" బ్రతిమాలాడు అవతల మనిషి.

"ఈ యింటిదా యజమాని లేడు. నేను నౌఖర్ని. నేనుదా ఏం వేలై చూపెడుదును పో" అన్నాడు.

"పోని అమ్మ వుందా?"

"ఆమె ఎటో పోయివుండాది. ప్రస్తుతం నేనుదా యింటి యజమానిని" అన్నాడు మాలి పరిహాసంగా.

"మరి నన్ను పనిలోకి తీసుకో. ఈ లంకంత మేడలో ఒంటరిగా ఏమి చేస్తావ్? నాకు బాగా కథలు వచ్చు. నీకు కాలక్షేపం."

"సరిసరి. నా పని చెడగొడతావన్నమాట"

"నిన్ను అయ్యప్పస్వామి క్షేమంగా చూస్తాడు"

మాలి మెత్తబడి అతన్ని లోపలికి రానిచ్చాడు.

అతను కోటలో పాగా వేసినట్లు లోపలికొస్తుంటే "ఉత్త కబుర్లు కాదు కాస్త పని చెయ్యాల. మొక్కలన్నిటికి మడులు కట్టు."

అతను సరేనన్నట్లు తల వూపాడు.

"నీ పేరు?"

"వేలాయుధం"

"నల్లా పెయిర్"

వేలాయుధం నవ్వి మొక్కలకి మడులు చేయడం ప్రారంభించాడు. మాలి మరో పక్క పని చేస్తున్నాడు.

"ఈ యిల్లు రొంబ బాగుంది. ఇందులో ఎంతమంది జనందా వుంటారు?" అడిగాడు వేలాయుధం.

"ఎంతోమంది కూడానా లింగు లిటుకు మంటూ మొగుడూ పెళ్ళాలే"

"పిల్లల్లేరా? పాపం తీర్థయాత్రలకి వెళ్ళినట్లున్నారు."

వేలాయుధం సానుభూతికి మాలి కిసుక్కున నవ్వి "కాదు. ప్రేమ యాత్రలకి" అన్నాడు.

వేలాయుధం ఆ మాటని అంతగా పట్టించుకోనట్లు మడులు తీస్తూ "వాళ్ళు చిన్నవాళ్ళా ప్రేమయాత్రకి పోటానికి" అన్నాడు.

"చిన్నవాళ్ళే. అదికాదుగా పాయింటు. మొగుడు పనిమీద ఎటో పొయ్యాడు. పెళ్ళాంఏమో కుర్ర సెక్రెటరీతో కులుకుతోంది" అన్నాడు మాలి కసిగా.

"రొంబ పావం వరుం! మనం చూడకుండా నింద వేయడం..."

"నీ మొహం నేనన్నీ కళ్ళతోనే చూస్తుండా. వాళ్ళకసలు నేనంటే లెక్కేమిటి? ఒక పురుగుని చూసినట్లు తీసేసి తిరుగుతారు."

"అంతా పెద్దవాళ్ళు" అంటూ ఆకాశంలోకి చేతులు చాచి ఆ పైన లెంపలేసుకున్నాడు వేలాయుధం.

మాలి కాస్సేపు యజమానైపోయాడు. దర్జాగా కేన్ ఉయ్యాల్లో కూర్చుని కబుర్లు చెబుతోంటే వేలాయుధం చకచకా తోటపని చేస్తున్నాడు.

మాలికిది బాగానే వుంది వాడు జీతం అడగలేదు కాస్త తిండి. తను తినే సంగటి కాస్త పెడితే సరి.

మొక్కలన్నీ కళకళలాడుతూ వుండాలని మరీ హెచ్చరించి వెళ్ళాడు కుర్ర సెక్రటరీ.

అయ్యగారికన్నా ఇతగాడి పెత్తనం ఎక్కువైపోయింది అని అనంత్ మీద కోపం తెచ్చుకున్నాడు మాలి.

వేలాయుధం అక్కడ త్రవ్వి చదును చేసిన ఒక ప్రాంతాన్ని చూపిస్తూ ఇక్కడదా ఏమైనా క్రొత్త మొక్కలు దా వేయాలా?" అన్నాడు.

"అదెల్లా ఏం లేదు. మొన్న అయ్యగారు ఎందుకో త్రవ్వించారులే"

"వేలాయుధం ఆశ్చర్యంగా చూసి అక్కడ త్రవ్వించాల్సిన పనేమొచ్చింది?" అంటూ అడిగాడు.

"అదెల్లా నాకు తెలియదు. అక్కడ అయ్యగారి నాయ్ (కుక్క) చస్తే పూడ్చిపెట్టిండ్రు."

"ఆమ" అంటూ మరోవేపు వెళ్ళాడు వేలాయుధం.

శంకర్ బలవంతంగా బలరాంకి తలస్నానం చేయిస్తున్నాడు.

"ఏంరా ఈ న్యూసెన్సు నాకియన్నీ గిట్టవన్నానా" అంటూ విసుక్కున్నాడు బలరాం.

"మీకు తెలియదయ్యా తలస్నానం చెయ్యకపోతే మెదడు మొద్దుబారుద్ది మంచి అయిడాలు రావడం మానేస్తాయి. తవరింకా ఎన్ని ఘనకార్యాలు సెయ్యాల ఆ జగదీష్‌గాడు రేపో మాపో వస్తాడు. ఆణ్ని సితిక పట్టాలంటే స్పెషల్ బుర్ర కావద్దూ."

వాడి మాటలకి బలరాం నవ్వాడు.

ఆ నవ్వడంలో కుంకుడుకాయ రసం ముక్కులోకి, నోట్లోకి వెళ్ళి మంట పెట్టింది వాడికి.

"ఓర్నీ యవ్వ. ఈ యెదవ సరుకు ఎక్కడ తెచ్చావ్ మంటలేస్తూంది, షాంపూ తేకూడదూ" అంటూ కసురుకున్నాడు బలరాం.

"అది మంచిది కాదంట్లే గురూగారూ కాస్సేపు ఓపిక పట్టండి అయిపోవచ్చిందిగా" అన్నాడు శంకర్ బ్రతిమాలాడుతోన్న ధోరణిలో.

బలరాం బుద్ధిగా కూర్చున్నాడు.

స్నానం అయిపోగానే టవలందించాడు శంకర్.

వాడు వళ్ళు తుడుచుకుంటుంటే శంకర్ వాడివైపు మైమరుపుగా చూసి "ఏం ఫిగర్ సార్. మన ఎన్.టి.వోడిగ్గాని, ఎంజీఆర్ గాడికి లేదుస్సార్. నువ్వులనూనె రాసేసరికి అదిరిపోతంది సార్" అన్నాడు తన్మయత్వంగా.

"ఏంటి?" అన్నాడు బలరాం యధాలాపంగా.

"తమరి ఫిగర్ సార్. రంభ సూసినా డంగైపోయి యమస్పీడుగా ఎనకాతలొచ్చేయాల్సిందే" అన్నాడు.

"చాల్చాలురా గాస్" అన్నాడు బలరాం నవ్వేస్తూ.

"మీరలా నా మాటల్ని గాస్ తుస్ బుస్ అని తీసేస్తే నాకు చాలా కోపమొచ్చేస్తది. కావాలంటే ఏ దారినపోయే అమ్మాయినయినా అడిగి సూడండి" అన్నాడు బుంగమూతి పెట్టి.

"అది సరేకాని ఎదవ నాయాలా? ఈ రోజు వంటేంటి సేసేవ్"

"చెబితే ఇప్పుడే భోజనానికి రెడీ అయిపోతారు" అంటూ శంకర్ కవ్వించాడు.

"చాల్లేరా సన్నాసీ చెప్పేడువు" అన్నాడు బలరాం.

"కైమా బాల్స్ రొయ్యి పొట్టు చారు"

"బ్రహ్మాండం. నాకు నిజంగానే ఆకలేస్తుందిరా" అన్నాడు బలరాం గారంగా.

"అయితే రండి మరి వడ్డించేస్తాను" అన్నాడు శంకర్ హుషారుగా.

"ఎక్కడ నేర్చావురా ఇంత బాగా వంట" అంటూ లొట్టలేస్తూ తింటున్నాడు బలరాం.

"ఆ ముత్తు దగ్గరేనండి పాపం సచ్చి ఏ లోకంలో వుందోగాని తొందరగా ఎత్తుకెళ్ళిపోయాడో దేవుడు" అన్నాడు శంకర్ విచారంగా.

బలరాం గట్టిగా నవ్వాడు. అలా నవ్వడంలో వాడికి బాగా పొలమారి దగ్గుతుంటే మంచినీళ్ళ గ్లాసందించాడు శంకర్.

బలరాం నీళ్ళు తాగుతుంటే "నేనేమయినా తప్పు మాట్లాడేనా?" అన్నాడు అమాయకంగా.

"పొరబాటు కాక ఏంట్రా? దాన్ని ఎత్తుకెళ్ళిపోయిన దేవుడెవరో తెలుసా?"

"ఎవరు సార్?"

"నేనే" మళ్ళీ బిగ్గరగా నవ్వాడు బలరాం.

శంకర్ బిత్తరపోయి చూసాడు బలరాం వైపు.

"ఎందుకు? అది మిమ్మల్నేం చేసింది?" అన్నాడు సీరియస్‌గా. బలరాం వింతగా చూసాడు శంకర్ వైపు.

"ఏంట్రోయ్? సిఐడి గదమాయించి అడుగుతున్నావ్?" అన్నాడు.

శంకర్ వెంటనే సర్దుకుని "ఊరికే తమాషాకి చెబుతున్నారులే. దాంతో మీకేం పని?" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"నీ యిష్టమొచ్చినట్లనుకో నిజానికి దాంతో నాకేంటి పని డబ్బులిస్తే నిన్నయినా సంపేస్తానురా సన్నాసి" అన్నాడు హేళనగా.

శంకర్ మాట్లాడలేదు.

భోజనం కాగానే తాగడం ప్రారంభించాడు బలరాం.

"ఈ యిస్కీ బాటిలెక్కడిదిరా"

"ఆ జగదీష్‌గాడిదండి. ఇంట్లో ఎవ్వరూ లేరుగా నేనట్టు కొచ్చేసాను."

"ఆడి పెళ్ళాం లేదూ"

"లేదండి"

"ఎక్కడికూరేగింది?"

"ఏమో తెలవదండి ఆయమ్మా సెక్రటరీబాబు ఊరెళ్ళేరంట"

బలరాం పకపకా నవ్వి "ఆడివల్లో పడిందన్నమాట" అన్నాడు.

"ఛ ఆయమ్మ అలాంటిది కాదండి"

"నీకేం తెలుసురా బచ్చాగాడివి ఆడారోజు ఆమె వెనకేసుకుని నామీద కొచ్చినప్పుడే అనుకున్నాను. ఏర్పాట్లు కొత్తరకంగా జరిగాయని"

అర్థం కానట్లు చూసాడు శంకర్.

బలరాం తాగుతున్నాడు. పెగ్ పెగ్‌కి అతని గొంతు తారాస్థాయికి పోతున్నది.

"ఆడు.. నన్ను మోసం చేసి ఎక్కడికెళ్తాడు? సావిత్రిని స్వర్గానికి పంపినట్లు ముత్తుని యమలోకానికి పంపినట్లు ఈణ్ణి పంపేసెయ్యనూ."

శంకర్ కళ్ళు పెద్దవిచేసి చూస్తూ.

సావిత్రి పేరు వినగానే వాడి కళ్ళు విశాలమయ్యాయి.

బలరాం క్లయిమాక్సు కొచ్చేసాడు.

అకారణంగా ఏడుపు లంకించుకున్నాడు.

"ఏరా ఇందాక ఏటన్నావు. రంబ చూసి డంగై పోద్దా? ఏదిరా ఆ సాయిత్రి నన్ను సీకొట్టేసిందిరా. దానికెంత బడాయిరా అందుకే...అందుకే దాన్ని పీక..పిసికి బాగా రోగం కుదిరింది ముండకి."

శంకర్ కళ్ళు ఎర్రబడిపోతున్నాయి.

అలాగే వాడివైపు చూస్తున్నాడు.

శంకర్‌తో పాటు బలరాంని కనిపెడుతోన్న మరో వ్యక్తి గుమ్మం పక్కనే పొంచి వుండటం ఆ యిద్దరూ గమనించలేదు.

33

జగన్నాథరావుగారి టాక్సీని చూడగానే గబగబా గేటు తలుపులు బార్లా తెరిచాడు మాలి.

టాక్సీలోంచి ఆయనతో పాటూ పరిమళ కూడా కారు దిగడం ఆశ్చర్యం కలిగించింది మాలికి.

"అమ్మగారు లేరండి" అన్నాడు మాలి చావు కబురు చల్లగా చెబుతున్నట్లు.

జగన్నాథరావుగారు స్థాణువడినట్లు చూసి పరిమళవైపు తిరిగారు.

ఆమె కళ్ళు కూడా ఆందోళనగా రెపరెపలాడాయి.

"అవునవును. ఆ సంగతి అమ్మాయి ఫోన్‌లో మాకు చెప్పింది. నేనే డాక్టరుతో పనివుండి అర్జెంటుగా రావాల్సి వచ్చింది. తాళాలు నీకిస్తానంది ఇచ్చిందా?"

"ఇచ్చినారండి. ఏమో కొన్ని గదులవి తప్ప అన్నీ నా దగ్గరే ఉన్నాయి" అంటూ తాళాల గుత్తి అందించాడు మాలి.

వాటిని తీసుకుని యిద్దరూ లోనికొచ్చారు.

"నేననుకున్నంతా జరిగిపోయే వుంటుంది" అంది పరిమళ గాభరాగా.

"ఉష్, అది కాదు నా బాధ. ఏదో కుర్రతనం. కాస్త సరదాగా. తిరిగి వుంటారు. కానీ జగదీష్ వచ్చేలోపున వచ్చేస్తే ఫర్వాలేదు" అన్నారు జగన్నాధరావుగారు.

ఆయన ఆలోచనా విధానానికి ఆశ్చర్యపడింది పరిమళ.

"అద్సరే. అమ్మాయి వెళ్ళడం తెలిసినట్లు మాట్లాడారేమిటి? తాళాలు అతని దగ్గర వుంటాయని ఎలా గ్రహించారు?" అంది పరిమళ విస్మయంగా.

జగన్నాధరావుగారు నవ్వి "నువ్వు మరీ అమాయకం. అమ్మాయి సెక్రటరీతో రహస్యంగా వెళ్ళినట్లు తెలిసిపోదూ మనం తెల్లబోతే. అందుకే అలా నాటకం ఆడాను. తాళాలు యిస్తానంది అని చెబితే నాకు ముందే అన్ని విషయాలూ తెలుసనుకుంటాడు. నౌకర్ల ముందు మన గుట్టు బయట పెట్టుకుంటామా?" అన్నాడు తెలివిగా.

ఇంతలో మాలివచ్చి "పాలు ఏవన్నా కావాలా పరిమళమ్మా? వంట మొదలెడ్తావా?" అన్నాడు.

జగన్నాధరావుగారు గతుక్కుమన్నట్లు చూసారు.

పరిమళ చిన్నగా నవ్వి "ఈ పూటకి వంట చేయలేనుగాని హోటల్నుంచి తెప్పించే ఏర్పాటు చూడు" అంటూ డబ్బు యిచ్చింది.

వాడు వెళ్ళిపోయాక "వాడి దృష్టికి నేను వంటమనిషినే" అంది మెల్లిగా.

"సరే నువ్వు మిగతా విషయాలు చూసుకో. నేను ఈ సెక్రటరీ ఎవరో ముందు కనుక్కోవాలిగా" అంటూ అవుట్ హౌస్‌వైపు నడిచారు.

వేలాయుధం గబగబా ఆయన వెంబడివచ్చి "అమ్మగారి తండ్రిగారా సార్ మీరు నమస్కారమండి" అన్నాడు వినయంగా.

జగన్నాధరావుగారు తల పంకించి "నువ్వేం చేస్తుంటావ్?" అన్నారు నడుస్తూనే.

"తోట పనేనండి"

"అమ్మాయిగారు వెళ్ళి ఎన్నాళ్ళవుతుంది?" నడుస్తూనే అడిగారాయన.

"తమకు తెలుసన్నారు కదండీ."

వాడి ప్రశ్నకి కొంచెం తడబడి "తెలుసనుకో ఒక వారంలో వెళ్తామని చెప్పిందప్పుడు. సరిగ్గా ఏ తారీఖునని?"

"నాకూ సరిగ్గా తెలియదండి. నేను దా పనిలోకొచ్చి పదిహేను దినాలయ్యింది. అప్పటికే ఆరులేరు."

ఆ జవాబుకి జగన్నాధరావుగారి భ్రకుటి ముడి పడటం వేలాయుధం గమనించాడు.

జగన్నాధరావుగారు మెల్లిగా అవుట్ హవుస్ తలుపులు, తెరిచారు. గదంతా ధూళితో నిండిపోయి వుంది. వస్తువులన్నీ చిందరవందరగా పడి వున్నాయి.

జగన్నాధరావుగారి దృష్టి మంచమ్మీద శాలువా క్రిందపడివున్న చీర మీద పడింది.

ఆయన మనసు చేదు తిన్నట్లయింది.

అయినా నిగ్రహించుకున్నారు.

"ఇంతకీ ఈ అనంత్ ఆ అనంతేనా?" అన్న ప్రశ్న ఆయన్ని వేధిస్తోంది.

స్టాండుకున్న ఖరీదయిన బట్టలు. వాడి పారేసిన సిగరెట్ పేకట్ గదిలో ఇంకా అంటిపెట్టుకుని వున్న సన్నటి ఫారిన్ లవండర్ వాసన ఇవేవీ అనంత్‌ని పట్టిచ్చేట్లు లేవు.

"రైటింగ్‌ని బట్టి అనంత్‌ని గుర్తుపట్టొచ్చు. అతని రైటింగ్ తనకి బాగా గుర్తు" అనుకుంటూ ఆయన ఒకలాంటి ధైర్యంతో బల్లమీదున్న ఫైలుని తెరచి చూసారు.

అదేదో ఫారిన్ కొలాబరేషన్‌తో స్థాపించబోయే ఒక ఫర్మ్ తాలూకు ఇన్ఫర్మేషన్. అంతా టైపు చేయబడి వుంది. అక్కడక్కడ జగదీష్ సంతకాలున్నాయి.

జగన్నాధరావుగారు నిరాశతో ఫైలు మూసేసి వెనుతిరిగారు.

వస్తూ వస్తూ ఆయన దృష్టి మంచం పక్కన వున్న రేక్‌మీద పడింది.

అక్కడవున్న ఇంగ్లీషు నవల్సు తెరచి చూసారు. ఎక్కడయినా అతను సంతకం చేసి వుండొచ్చు.

ఆయన గబగబా పేజీలు తిప్పి తను కావాలన్నది దొరక్క పుస్తకాన్ని రేక్ మీదకి విసురుగా విసిరారు.

ఆ విసురులో అవి వెళ్ళి క్రింద పడ్డాయి.

"అవి తీసి సరిగ్గా పెట్టు" అంటూ చిరాగ్గా బయటకొచ్చి నిలబడ్డారు తనతోపాటు వచ్చిన వేలాయుధంతో.

వేలాయుధం గబగబా మంచం వెనక్కి వంగి పుస్తకాలని తీసి యధాస్థానంలో వుంచుతూ "ఇదేదో క్రింద పడిందయ్యా" అంటూ. అనాసక్తంగా సూసేరాయన అంతే.

ఆయన కళ్ళు పెద్దవయ్యాయి.

గుండె దడ హెచ్చింది.

గబగబా వేలాయుధం చేతిలోంచి ఆ వస్తువు లాక్కుని మరీ మరీ చూసారు.

ఆ వెంటనే కుప్పలా కూలిపోతున్న జగన్నాధరావుగారిని గట్టిగా పట్టుకుని కేకలు పెట్టాడు వేలాయుధం.

ఆ కేకలకి మాలితోపాటు, పరిమళ కూడా పరిగెత్తుకొచ్చింది.

"ఏం జరిగింది?" అంది పరిమళ.

"ఏమో తెలియదు తల్లీ. ఇది చూసి ఇరుసుకు పడ్డారంతే" అన్నాడు వేలాయుధం.

పరిమళ ఆశ్చర్యంగా చూసింది దానివైపు.

చిరునవ్వులొలికిస్తూ కొంటె చూపులు చూస్తున్న అనంత్ ఫోటో.

"అది మన సెక్రటరీ సార్ ఫోటో. అదేమన్నా దయ్యమా? భూతమా? జడుకుని పడిపోటానికి" అన్నాడు మాలి.

"ఆ సంగతి సరే. ముందు టాక్సీ ఒకటి చూడండి. అయ్యగార్ని హాస్పిటల్‌కి తీసుకువెళ్ళాలి" అంది.

వేలాయుధం టాక్సీ కోసం పరిగెత్తాడు.

"ఎగ్మూరులో రామస్వామి అయ్యంగారి ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళండి. ఇదివరకు కూడా ఈ బాబు ఆడనే ట్రీట్‌మెంట్ తీసుకున్నారు. జగదీష్ బాబు పేరు చెబితే జాగ్రత్తగా చూస్తారు" అన్నాడు మాలి.

పరిమళ సరేనన్నట్లు తల వూపింది.

టాక్సీ వచ్చింది.

మాలీ, వేలాయుధం సాయపడి జగన్నాధరావుగారిని టాక్సీ ఎక్కించారు.

"నువ్వు కూడా వెళ్ళు. అక్కడ సాయపడుదువుగాని" అన్నాడు మాలి వేలాయుధంతో.

వేలాయుధం తలవూపి టాక్సీ ఎక్కాడు.

పరిమళ జగన్నాధరావుగారి తల ఒళ్ళో పెట్టుకున్కూర్చుంది. టాక్సీ పరుగెత్తింది. స్పృహలో వున్న వాళ్ళిద్దరికి అర్ధంకాని ప్రశ్న ఒక్కటే.

"అనంత్ ఫోటో చూసి అంత అప్‌సెట్ కావల్సిందేమిటి?" అర్ధం కాలేదు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments